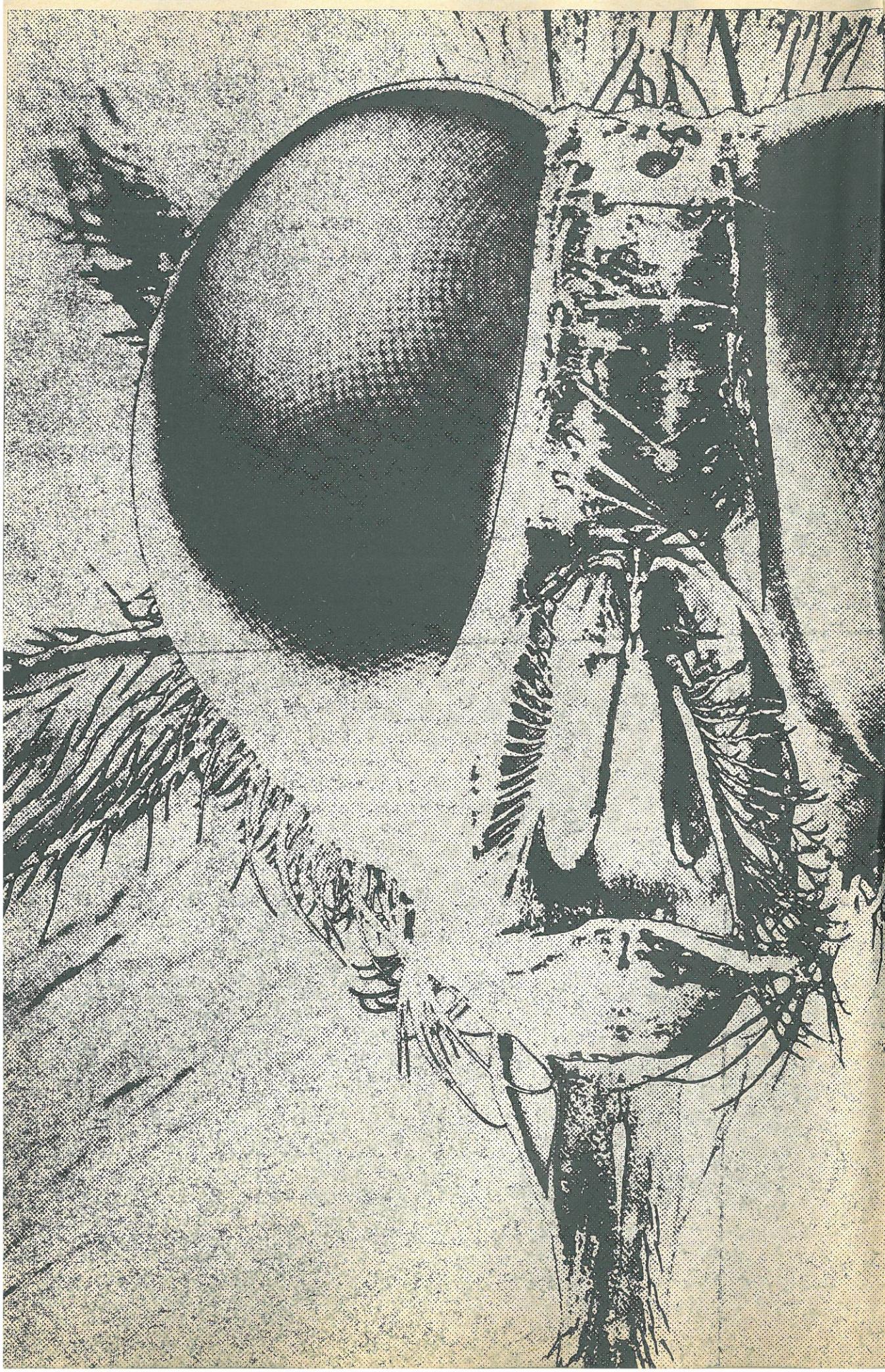

XBK

δελτίο καιροσκοπίου
για μητροπολιτική
προλεταριακή χρήση

Το κάστρο που αντηχούσε από φωνές χιλιάδων, σώπασε πιά.

Τί έχουμε απογίνει;

Τί διαλέξαμε να είμαστε;

Η ιστορία στριμώχτηκε στις συλλαβές του ονόματός μας
-τίποτα πλέον δεν μπορεί να είναι όπως πρίν:

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ....

Προς στιγμήν φάνηκε σα μιά λογική προσπάθεια
να δαμαστεί η δύναμη της ζωής,
χωρίς το φόβο του θανάτου...

αλλά γρήγορα "ανακαλύψαμε"

πως η ανία και η αδράνεια δεν είναι αρνητικές,
αντίθετα απ' το δίκιο, όπως ξέραμε,
-κι' έτσι πέθαναν η θέληση και οι λέξεις
προκειμένου να επιβιώσουμε.

Κατακτήσαμε την ασυλία απέναντι σε κάθε ηλικία,
σε κάθε φόβο, σε κάθε τέλος....

μα γιατί υποκρίνομαι;

Η ουσία μας μπήκε σε αποστακτήρες
και κάθε οικεία γεύση αποξηράθηκε.

Απέμεινε να συντηρείται η αγνότητα
-μα αυτό μας αφήνει άγονους και στείρους
να ζούμε στους αιώνες,
γελώντας όπως κλαίμε

...να ζούμε: αυτή ισχυρίζεσαι πως είναι η συνισταμένη
του να αναπνέουμε, να τρώμε, να χέζουμε,
να γαμιόμαστε, να πίνουμε, να ξερνάμε, να κοιμόμαστε,
να βουλιάζουμε όλο και βαθύτερα μέσα σε καιρούς
που δεν έχουν πιά κανένα νόημα.

Τράβα λοιπόν στην άκρη τον φόβο του θανάτου
κι' ότι σου απομείνει θάναι ένας κύκλος προσποιήσεων.

Μάζεψε κάθε σκυθρωπή ανάσα, και, μόλις μπουχτήσεις την ατελείωτη έκσταση
θάχεις ένα δακτυλίδι αρραβώνα,
μιά ελπίδα να παντρευτείς κάποιαν ή κάποιον που θα σου δίνει τα πάντα...
-μα είναι τρέλλα,
ειλικρινά στο λέω:

κάτι τέτοιο δεν θα σου είναι αρκετό...

Ποιός είναι λοιπόν ο πιό μουντός, ο πιό στομωμένος
ανάμεσα στους πόνους,

ώστε να μπορώ να κλείσω τα μάτια χωρίς να τον νοιώθω;
Ποιά άθλια απόγνωση επιβάλλει στο άπειρο ένα τέλος;

Κι αν έτσι λένε πως κερδίσαμε,
πότε και πως θα πληρώσουμε το λογαριασμό;

Τί παζαρέψαμε, και τί χάσαμε;

Τί παρατήσαμε αγνοώντας καν την ύπαρξή του;

Πού σκέψεις τώρα να κρατήσουμε γερά την κόντρα
στον θάνατο και τον χρόνο...

Ό,τι είχαμε χάθηκε.

Ό,τι παλέψαμε κι' ό,τι αγαπήσαμε από τον κόσμο
αποκαλύπτεται τώρα σαν ψεύτικο κόσμημα,
στολίδι λάθος ελπίδων και ψεύτικων σωτηριών.

Αλλά να, το γαμήλιο κρεββάτι έχει στρωθεί,
η προίκα πληρώθηκε:

το ξεδοντιασμένο, ωχρό χαμόγελο της αιωνιότητας
με καλωσορίζει μέσα στα σεντόνια

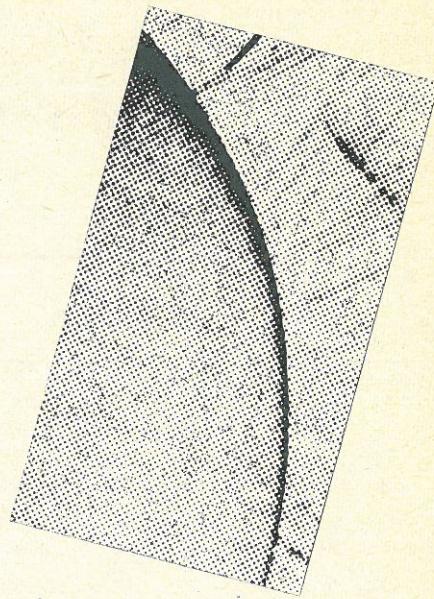
να ζευγαρώσω με το μαραμένο της κορμί -η σύζυγος μου.

Δικός της για πάντα

Δικός της για πάντα

HER'S FOR EVER

IN STILL LIFE

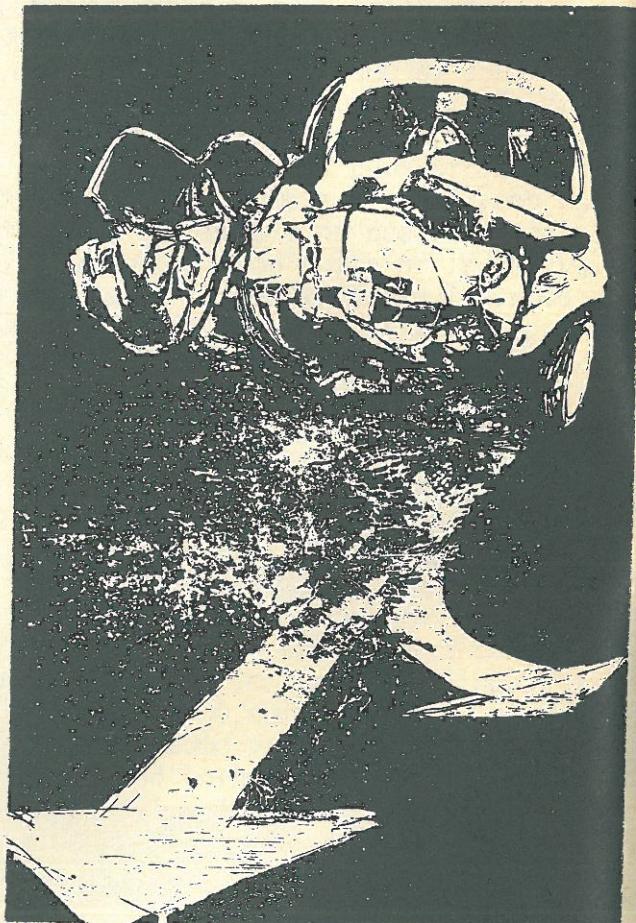

Οι:

ΜΑ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ!!

σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω
το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου.
είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα.
σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα.
σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου.
το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα.
σώμα, είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα.
εν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου.
δεν είσαι σώμα, έχω το πτώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το πτώμα σου. το πτώμα σου.
το σώμα είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το πτώμα σου.
του. είμαι το όνομα σου. είμαι το όνομα σου. είμαι το όνομα σου.
σώμα, είμαι το πτώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το χώμα σου.
χεις σώμα, είμαι το σώμα σου. είμαι το πτώμα σου. δεν είσαι σώμα.
αι σώμα. έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου. είμαι το πτώμα σου.
εν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου.
ίσαι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου.
σου. το όνομα σου. το σώμα σου. το πτώμα σου. το χώμα σου. είμαι
εις σώμα. είμαι το σώμα σου.
χεις σώμα, είμαι το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου.
ο σώμα σου. έχω το χώμα σου. έχω το πτώμα σου. έχω το όνομα σου.
ίσαι σώμα. ΕΧΩ ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΟΥ. δεν έχεις σώμα, είμαι το σώμα σου.
ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΟΥ. δεν είσαι σώμα, έχω το σώμα σου.
το σώμα σου. δεν είσαι σώμα, έχω το πτώμα σου.
α, έχω το σώμα σου. δεν έχεις όνομα, είμαι το όνομα σου.
σώμα. το πτώμα. το. το. το. τοoooooo.
ι σώμα, έχω το σώμα σου. δεν έχεις σώμα. δεν έχεις.
είσαι σώμα. δεν έχεις σώμα. είμαι το σώμα σου. πες το: είμαι το σώμα σου.
σημασία, μην ανησυχείς, κιαν δεν το πείς δεν έχεις σημασία.
πειράζει αν δεν το πείς, δεν έχει σημασία, μην ανησυχείς.
α που δεν έχεις σώμα. δεν έχεις σημασία, όχι δεν έχεις σημασία.
σημασία και δεν έχεις σημασία. έχω το σώμα σου. είμαι το σώμα σου.
χείς, καθόλου μην ανησυχείς.
α καμμία σημασία. δεν είσαι σώμα. είσαι σε κώμα.
ασία, μην ανησυχείς.....

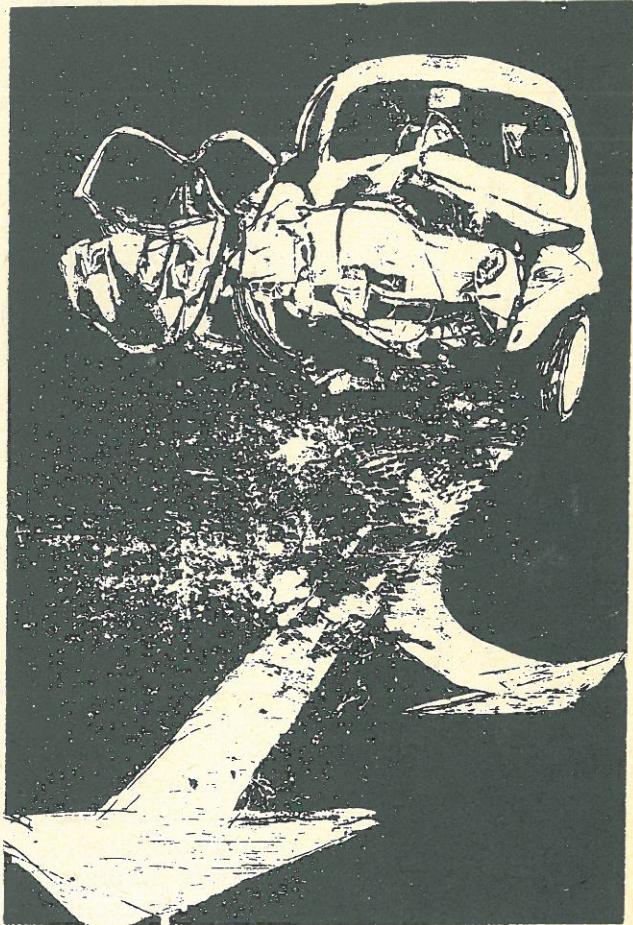
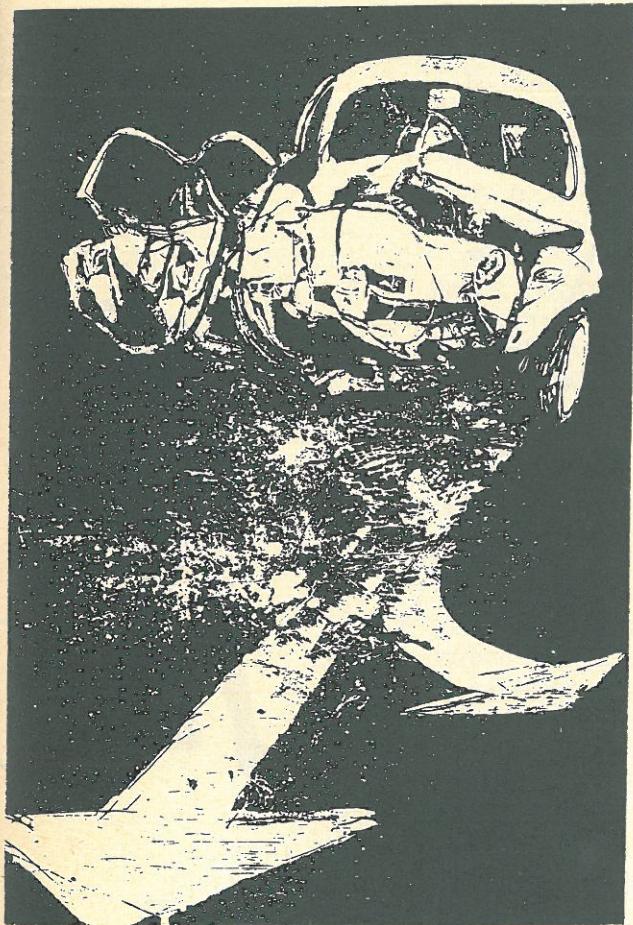
Κι' αφού δεν έχεις σώμα, δεν πονάς. Κι' αφού
χεις μνήμη, δεν έχεις χρόνο. Κατά λάθος, ή επ
αυτήν που τόσο καλά αναπαριστάνεται από τους
χω τον χρόνο σου, είμαι η μνήμη σου, έχω την
σου...εγώ, ο κύριος και αφέντης σου.

Αλλά μην ανησυχείς. Καθόλου δεν πρέπει να ανησυχείς για το χρόνο μου. Θα σε μάθω την μνήμη μου. Θα σε ντύσω τα ονόματά μου. Όλα τα πλούσια ψεύδη μου, έλεος σου. Κιαν είσαι φρόνιμος, αν είσαι έστω λίγο φρέτης μου, όταν πεθάνω (αν ποτέ πεθάνω) θα σου

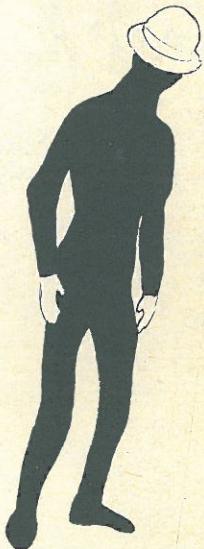
Αλήθεια στο λέω: θα σου αφήσω κάτι από την πτώση στον θάνατό σου.

δεν πονάς, δεν έχεις μνήμη. Κι' αφού δεν έ-
ίτηδες, έφτασες κοντά στην "αιώνια" αλήθεια,
κάθε φορά θεούς σου: είμαι ο χρόνος σου, έ-
μνήμη σου, είμαι το πάθος σου, έχω τα πάθη

συχείς μήπως μείνεις λειψός. Θα σου δείξω τον
ύσω το σώμα μου. Θα σε στολίσω το όνομά μου,
ος σου. Ολες οι ελεινές μου αλήθειες, πλούτος
φρόνιμος, αν είσαι πιστός ή λίγο πιστός υπη-
υ αφήσω κάτι τις...

ωμάτινη αιωνιότητά μου. Αρκεί να είσαι φρόνι-

(υπάρχει όμως κάτι ακόμα: σημαδεμένος από καψίματα τσιγάρου, φλεγόμενος από επίμονους πυρετούς, χτυπημένος πισώπλατα, στέκεται στην μέση της πλατείας ο άγγελος-εξάγγελος φέρνοντας (ξανά) το μαντάτο: δεν είμαστε αθάνατοι.

Μα ποιός ακούει απ' το πλήθος;
Ποιός καταλαβαίνει; Ποιός αρνείται
το μερίδιο του από την νεκρότροπη αιωνιότητα που οι αφέντες του υπόσχονται;

Ποιός ουρλιάζει; Ποιός νοιώθει την αλληλεγγύη των φθαρτών του κυττάρων, και ποιός φτύνει την αθανασία των φετιχισμών του; Ποιός σαλτάρει από την μακαριότητα της άγνοιας; Ποιός πετάει την πανοπλία των προσευχών για να αντιμετωπίσει γυμνός, μόνο με τα χέρια και τα δόντια την ματαιότητα των παραδείσων; Και ποιός νοιώθει την οργή, την οργή και την απελπισία των κολασμένων;

Κανείς. Το πλήθος αδιάφορο, ή το πλήθος έντρομο, πετροβολάει τον αγγελιοφόρο. Λάσπη "ελεημοσύνης" ή πέτρες "υγιείας", "ρωμαλεότητας" και "δύναμης": το πλήθος είναι χοντρό και στέρεο σαν τοίχος.

Γιατί στο κάτεργο της θεαματικής κοινωνίας, εδώ που ζων ονομάζουν την συμμετοχή σε πλειστηριασμούς ειδώλων, εκατοντάδες και χιλιάδες μόδιστροι της αθανασίας και της δύναμης διαλαλούν τα φετίχ τους σε εκατομύρια γοητευμένους πελάτες -κι εδώ λοιπόν, οι αγγελιοφόροι της αδυναμίας, αυτοί οι (χωρίς τη θέληση τους) προφήτες, δεν είναι μονάχα "ξένοι". Είναι εχθροί· γιατί μπορεί να ξεθάψουν το δίκαιο, το δίκιο των αδυνάτων -και τότε....

Μία μέρα στη φυλακή. Δύο μέρες στη φυλακή. Τρεις μέρες στη φυλακή. Τέσσερεις μέρες στη φυλακή. Θεέ μου. Πέντε μέρες στη φυλακή. Εξι μέρες στη φυλακή, εφτά. Σήμερα είναι η όγδοη μέρα μου στη φυλακή. Εννιά μέρες στη φυλακή. Δέκα μέρες στη φυλακή. Εντεκα μέρες στη φυλακή. Δώδεκα μέρες στη φυλακή. Η πόρτα ανοίγει και ηλείνει, ανοίγει και ηλείνει. Δεκατρείς μέρες στη φυλακή. Δεκαπέντε, δεκαέξι, δεκαεφτά, δεκαοκτώ. Η φυλακή είναι η φυλακή, δεκαεννιά μέρες στη φυλακή. Ξίνοσι μέρες στη φυλακή. Ξίνοσι μέρες ήδη.

Ξινοσιμία μέρες, εικοσιδύο στη φυλακή. Ξινοσιτρείς μέρες στη φυλακή. Ξινοσιτέσσερεις μέρες στη φυλακή. Ξινοσιπέντε μέρες στη φυλακή. Ξινοσιέξι μέρες στη φυλακή. Ξινοσιεπτά μέρες στη φυλακή. Ξινοσιοκτώ μέρες στη φυλακή. Ξινοσιεννιά μέρες στη φυλακή. Ξινοσιεννιά μήνας. Ακόμα εικοσιεννιά μήνες στη φυλακή και ίστερα ελευθερία. Τριανταμία μέρες στη φυλακή. Τριανταδύο μέρες στη φυλακή. Τριαντατρείς μέρες στη φυλακή. Τριαντατέσσερεις μέρες στη φυλακή. Τριανταπέντε, έξι, εφτά, οκτώ, εννιά, σαράντα μέρες στη φυλακή. Οι τοίχοι της φυλακής. Σαράνταμία μέρες στη φυλακή. Σαράνταδύο μέρες στη φυλακή. Σαράντατρείς μέρες στη φυλακή. Σαράντατέσσερεις -πως θα είναι οι ανθρώποι δταν βγώ; - μέρες στη φυλακή. Σαράνταπέντε μέρες στη φυλακή. Σαράνταέξι μέρες στη φυλακή. Σαράνταεφτά μέρες στη φυλακή. Σαράνταοκτώ μέρες στη φυλακή. Σαράνταεννιά μέρες στη φυλακή. Γαμώτο... αυτή η φυλακή. Πενήντα μέρες σ' αυτή τη γαμημένη σκατοφυλακή. Πενήνταμία μέρες στη φυλακή. Πενήνταδύο μέρες στη φυλακή. Πενήντατρείς, πενηντατέσσερεις μέρες στη φυλακή. Πενήνταπέντε μέρες στη φυλακή. Πενηνταέξι μέρες στη φυλακή. Πενηνταεφτά μέρες στη φυλακή. Πενηνταοκτώ μέρες στη φυλακή. Πενηνταεννιά μέρες στη φυλακή. Σήμερα δε περνάει η ώρα. Ξήντα μέρες στη φυλακή. Ποιός ξέρει αν οι άλλοι με ονειρεύονται τόσο συχνά δύο τους ονειρεύομαι εγώ. Ξηνταμία μέρες στη φυλακή. Ξηνταδύο μέρες στη φυλακή. Ξηντατρείς μέρες στη φυλακή. Ξηνταδύο μέρες στη φυλακή. Ξηνταέξι μέρες στη φυλακή. Ξηνταεφτά μέρες στη φυλακή. Ξηνταοκτώ μέρες στη φυλακή. Ξηνταδύο... εξηνταοκτώ. . . Στα 1968... τώρα είμαι εντελώς εκτός χρόνου.. . . νταεννιά μέρες στη φυλακή. Εβδομήντα μέρες στη φυλακή. Εβδομήνταμία μέρες στη φυλακή. Εβδομήνταδύο μέρες στη φυλακή. Εβδομηντατρείς μέρες στη φυλακή. Εβδομηνταπέντε μέρες στη φυλακή. Η φυλακή έχει τη δική της μυρούδια, δεν θα μπορέσω να τη ξεφορτωθώ, όλο το σαπούνι και τα αποσμητικά ενός εργοστασίου δεν θα είναι

Είναι εύκολο να καταγγέλνουμε τα συμφέροντα που οργανώνουν και φέρνουν σε "αίσιο τέλος" τα ανα το κόσμο μακελλειά. Είναι εύκολο να αποκαλύπτουμε πρόσωπα (ή α-πρόσωπα) που ορίζουν τις τύχες χιλιάδων "ανωνύμων". Αλλά γι' αυτές τις κάθε φορά απαιτούμενες "μάζες" των εκτελεστών και των μισοκομάρσων-μισοπρωταγωνιστών στα πεδία των μαχών, τί μπορούμε να πούμε; Πως είναι κι' αυτοί θύματα; Θύματα μιάς εξαπάτησης που θα πάψει να (τους) γοητεύει μόλις αποκαλυφθεί από κάποιους πιό πειστικούς ιερείς της αλήθειας; Πως είναι "σχεδόν" αθώοι;

Οι πιό δυναμικοί από την ανθηρή πανκ σκηνή του Ζάγκρεπ ήταν πρωτεργάτες των οδοφραγμάτων ενάντια στα σέρβικα τάνκς. Υπερασπίζονταν, και σωστά, την έστω λειψή τους ελευθερία, απέναντι στο παρανοϊκό ντελίριο του "μεγαλοσερβισμού". Αλλά πώς αυτοί ακριβώς οι νεολαίοι βρέθηκαν σε ελάχιστο χρόνο ντυμένοι στο στρατό του εξίσου φασίστα Τούτζμαν να καίνε σερβικά χωριά, στην "αντεπίθεση"; Μερικοί λιποτάκτησαν, μερικοί τρελλάθηκαν, μερικοί αυτο- ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΚΤΟΝΗΣΑΝ όταν συνειδητο- ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΟΝΙΔΙΩΝ ποίησαν από που ξεκίνησαν ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ και που βρέθηκαν.... Αλλά ήταν έτσι και αλλιώς πολύ λίγοι πιά για να σταματήσουν αυτή τη πανούκλα του μυαλού και της καρδιάς που μελαγχολικά μπορούμε να την ονομάσουμε "αλλοτρίωση".. Λοιπόν καθώς είναι πιά σίγουρο πως η "ειρήνη" είναι ένα μονάχα στάδιο αποενοχοποίησης του προηγούμενου και πρετοιμασίας του επόμενου μακελλέματος, μπορούμε να βρούμε πολύ εύκολα (και πολύ κοντινά) τις αίτιες και τους τρόπους να γίνουμε "ένδοξοι" θύτες. Το δέος και η υπακοή στο αφεντικό, στο πατέρα, στο δάσκαλο δείχνει σε καιρούς "ειρήνης" πόσο εύκολο να υπακούει ο καθένας σε διαταγές, που ίσως γρήγορα τον "εμπνέουν". Έκφράσεις του είδους "στη δουλειά μας", όπου διευθυντές και εκτελεστές ταυτίζονται, δείχνουν σε καιρούς "ειρήνης" το πόσο εύκολο είναι να "ξεφορτωθεί" ο καθένας τον χαρακτηρισμό "θύμα" ταυτιζόμενος με τον χασάπη του...Το "χρέος" εξάλλου είναι πανταχού παρόν: απέναντι στην οικογένεια, απέναντι στον εργοδότη, απέναντι στο θεό, και βέβαια απέναντι στη πατρίδα...

Οι πόλεμοι λοιπόν δεν γίνονται μόνο από τις επιδιώξεις και τα σχέδια των αφεντικών. Γίνονται και από την δειλία χιλιάδων υποτελών, που λίγο ή πολύ μέσα στους πολεμικούς θριάμβους (δολοφονίες, βιασμούς, καταστροφές) ελπίζουν να μετουσιώσουν την αθλιότητα και τις φαντασίεις της "ειρηνικής" τους ζωής σε γενναιότητα και μεγαλείο.... Και ύστερα, η επόμενη "ειρήνη" θα συγχωρέσει τα εγκλήματα...

ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥΣ
ΓΙΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ
ΒΡΩΜΑΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

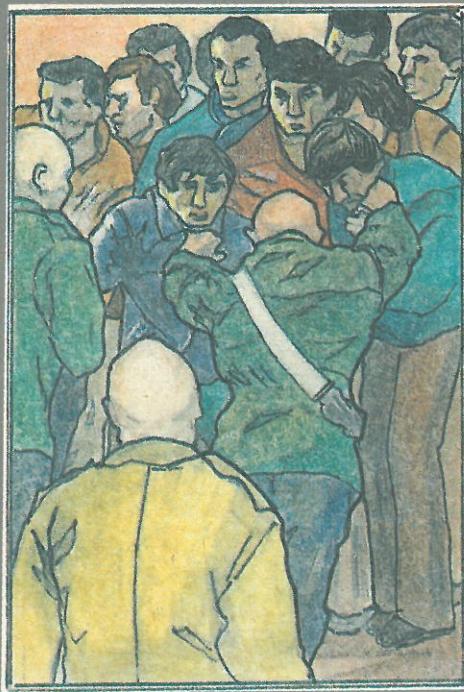
το τέλος του παιχνιδιού

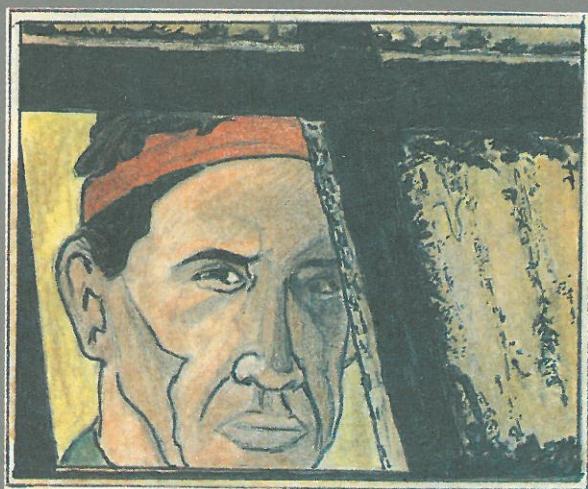
κύριος: Απο 'δω και πέρα, δεν θα σου δώσω τίποτα να φας.
υπηρέτης: Τότε θα πεθάνουμε.

κύριος: Θα σου δώσω τόσο, ώστε να μην πεθάνεις. Θα πεινάς διαρκώς.
υπηρέτης: Τότε δεν θα πεθάνουμε. (Παύση) Πάω να φέρω το σεντόνι.

κύριος: Δεν χρειάζεται.... Θα σου δίνω ένα παξιμάδι την ημέρα. Ενάμισυ παξιμάδι.
...Γιατί μένεις μαζί μου;
υπηρέτης: Γιατί με κρατάς;
κύριος: Δεν έχω κανέναν άλλο.
υπηρέτης: Δεν έχω αλλού να πάω.

Μ' ἔφαγαν οι κατά καιρούς θεοί,
μ' ἔφαγαν οι κατά θεούς καιροί,
κι' όλοι οι κατά θεούς καννίβαλοι,
κι' όλοι οι κατά καιρούς καννίβαλοι
που τους ακολουθούν...

κύριος: Κάποτε θα τυφλωθείς σαν κι εμένα. Θάσαι καθισμένος κάπου, ένα μικρό ασήμαντο πραγματάκι χαμένο στο κενό, για πάντα. Στο σκοτάδι.
Σαν εμένα.

υπηρέτης: (εξετάζει το κυάλι, το ξαναβάζει στο μάτι του κοιτώντας από το παράθυρο)
Ποτέ μου δεν ξανάδα τέτοιο πράγμα.

κύριος: (ανήσυχος) Τι είναι; Πανί; Ουρά ψαριού; Καπνός;
υπηρέτης: Το φανάρι βούλιαξε στο κανάλι.

κύριος: (με ανακούφιση) Μπά! έχει βουλιάξει καιρό τώρα.
υπηρέτης: Φαινόταν όμως κάτι.

κύριος: Η βάση.

υπηρέτης: Ναι.

κύριος: Και τώρα;

υπηρέτης: Τίποτα πιά.

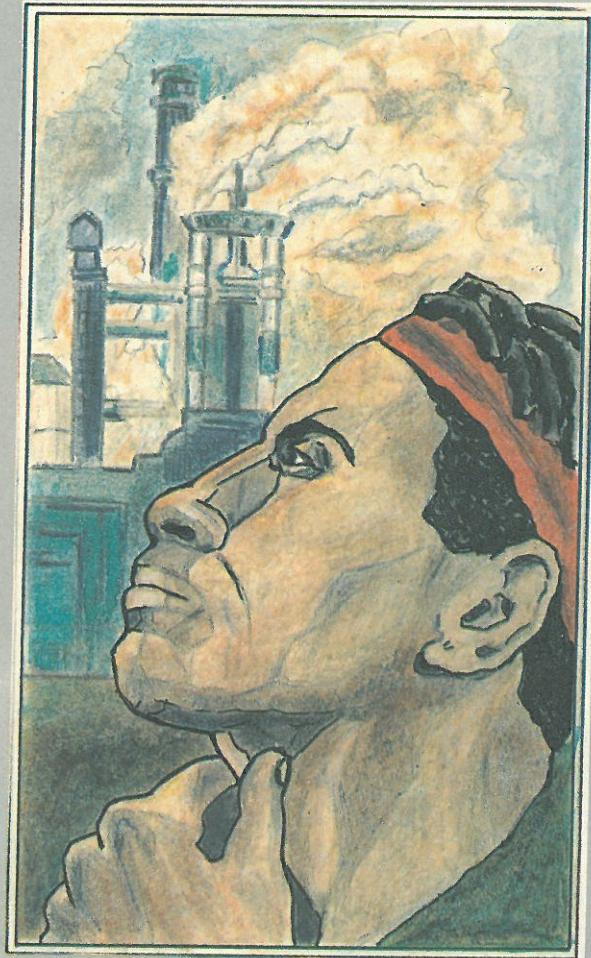

Με τράβηξαν απ', το μανίκι οι αφέντες
-έκοψα σύριζα το χέρι.
Πήραν τα λόγια, τη φωνή
-δάγκωσα τη γλώσσα μου σφικτά, κι' όλες τις γλώσσες.
Κλέψαν το βλέμμα, τον ορίζοντα
-τα μάτια μου έβγαλα κοιτάζοντας φωτιές.

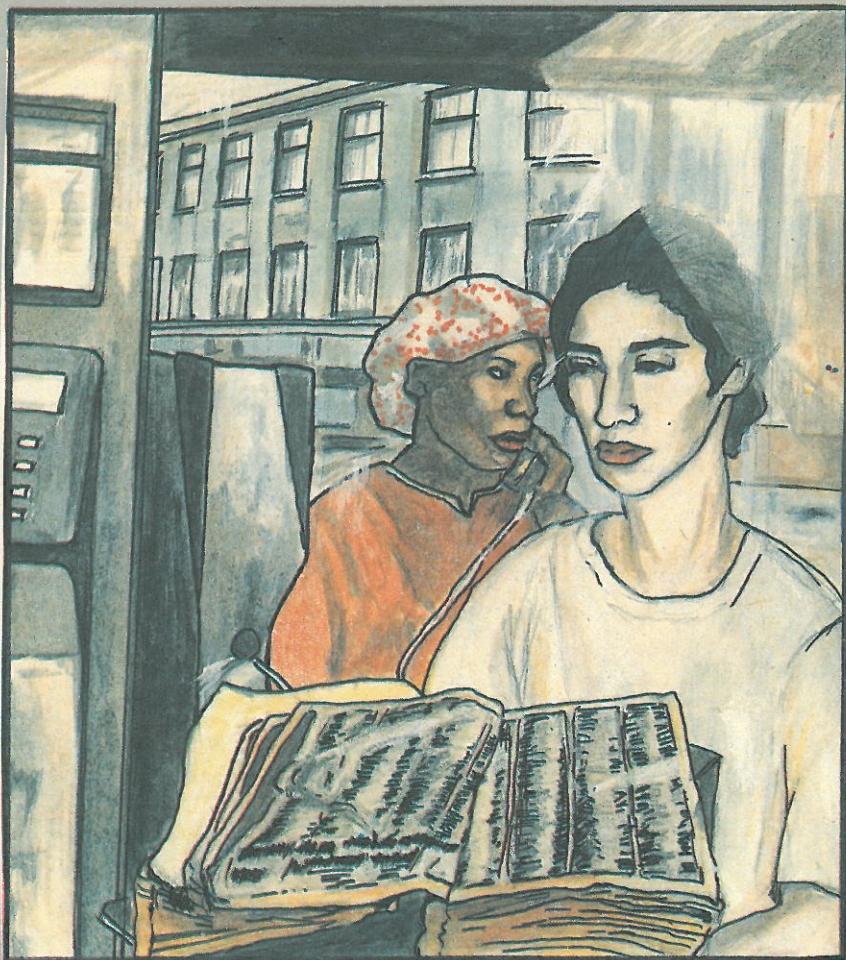

κύριος: Ήξερα έναν τρελλό που νόμιζε πως ήρθε η συντέλεια του κόσμου. Ήταν ζωγράφος. Τον συμπαθούσα πολύ. Πήγαινα και τον έβλεπα στο ίδρυμα. Τον έπαιρνα απ' το χέρι και τον έφερνα στο παράθυρο. Κοίτα! -τούλεγα- όλα αυτά τα στάχια που φυτρώνουν. Κοίτα εκεί. Τις ψαρόβαρκες με τ' ανοιχτά πανιά! Ολη αυτή την ομορφιά. (Παύση).

Τραβούσε απότομα το χέρι του κι' έτρεχε στη γωνιά κατατρομαγμένος. Μόνο στάχτες είχε δεί. (Παύση) Αυτός ήταν ο μόνος που γλύτωσε. (Παύση) Ξεχασμένος. (Παύση) Φαίνεται πως η περίπτωση δεν είναι.....δεν είναι και... και τόσο σπάνια.

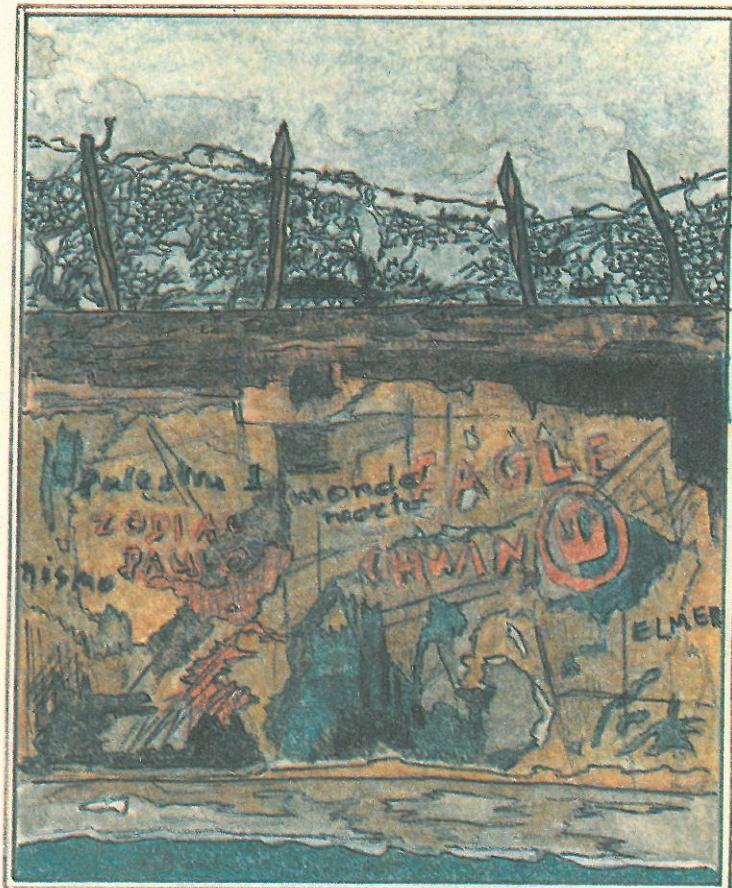
Τάισαν τη πείνα μου, τις πείνες μου,
μ' ότι σκουπίδι -ή έτσι ήθελαν
μα εγώ ήμουν κιόλας μιά πληγή
κι' έχω απομείνει μιά πληγή
που αιμορραγεί.
Μι' αχόρταγη πληγή
που αιμορραγεί.

υπηρέτης: Μου είπανε: Αυτό είναι ο έρωτας. Αλήθεια ναι, πίστεψε με. Βλέπεις...Πόσο εύκολο είναι! Μου είπαν μα αυτό είναι η φιλία, αλήθεια σου λέω, δεν χρειάζεται να ψάξεις παρά πέρα. Μου είπαν, εκεί, στάσου εκεί, σήκωσε το κεφάλι....

κύριος: Φτάνει!

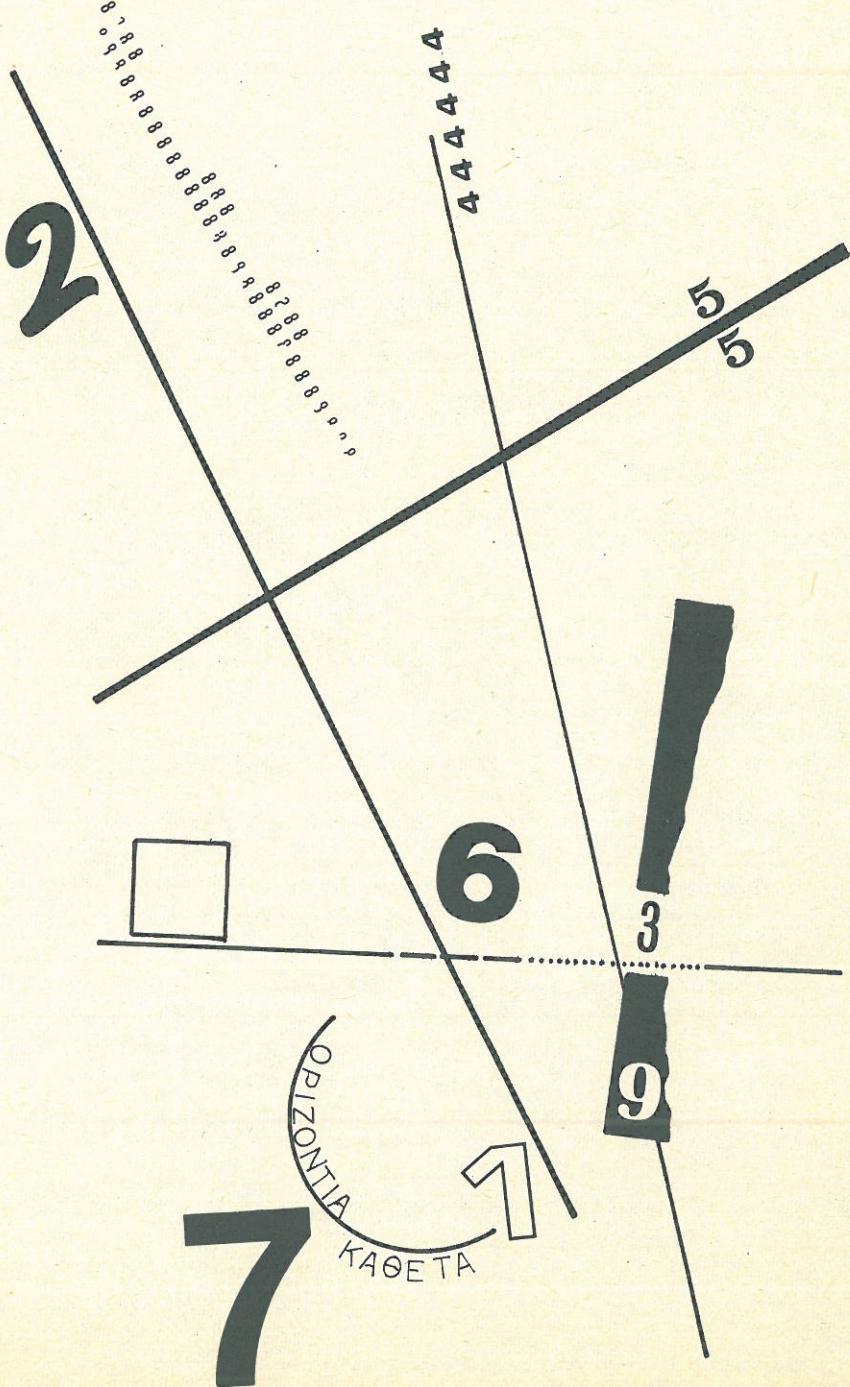
υπηρέτης: Καμιαία φορά λέω μέσα μου: πρέπει να κάνεις πιό αισθητή την παρουσία σου αν θέλεις κάποτε να σ' αφήσουν να φύγεις Άλλά νοιώθω πολύ γέρος και πολύ απομονωμένος για να μπορέσω ν' αποκτήσω νέες συνήθειες. Ωραία, λοιπόν, δεν θα τελειώσει ποτέ, δε θα φύγω, ποτέ (παύση). Επειτα μιά μέρα, ξαφνικά, τελειώνει, άλλαξα, δεν καταλαβαίνω, πεθαίνει ή πεθαίνω, ούτε κι αυτό το καταλαβαίνω. Ρωτάω γι' αυτό τις λέξεις που απομένουν....ύπνος, ξύπνιος, βράδυ, πρωΐ. Δεν έχουν να πουν τίποτα. (Παύση) Ανοίγω την πόρτα και φεύγω....

Οι μέρες είναι τώρα λειτανίες
κι' οι νύχτες βρώμικη αλοιφή
στις άθλιες φάτσες δημοκόπων
στις άθλιες φάτσες διοικητών
στις άθλιες φάτσες ιερέων...

—μα εγώ είμαι επιτέλους
είμαι μόνο μιά πληγή
κι' έτσι ματώνουμε
κόσμε μαζί.

αρκετά για να τη ξεφορτωθώ, και όλοι θα ξέρουν πως
έχω κάνει φυλακή. Εβδομηνταέξι μέρες στη φυλακή. Θα
μπορούσα να εκραγώ ανα πάσα στιγμή. Εβδομηνταεφτά.
Εβδομηνταοκτώ. Εβδομηνταεννιά. Ογδόντα μέρες στη φυ-
λακή. Στη φυλακή αρχίζεις να βιδώνεσαι. Ογδονταδύο
μέρες στη φυλακή. Στη φυλακή αρχίζεις να βιδώνεσαι.
Ογδοντατρείς μέρες στη φυλακή. Ογδοντατέσσερεις μέ-
ρες στη φυλακή. Ογδονταπέντε μέρες στη φυλακή.
Ογδονταέξι μέρες στη φυλακή. Ογδονταεφτά, ογδονταο-
κτώ, ογδονταεννιά μέρες στη φυλακή. Τώρα σκάω. Ενενήνταμία
μέρες στη φυλακή. Ενενηνταδύο μέρες στη φυλακή. Ενε-
νηντατρείς μέρες στη φυλακή. Ενενηντατέσσερεις μέ-
ρες στη φυλακή. Ενενηνταπέντε μέρες στη φυλακή.
Έχω διάρροια. Ενενηνταέξι μέρες στη φυλακή. Ενενην-
ταεφτά μέρες στη φυλακή. Ενενηνταοκτώ μέρες στη
φυλακή. Ενενηνταεννιά. Εκατό μέρες στη φυλακή. Ζήτω.
Ας ανοίξουμε μια σαμπάνια. Πολύ αστείο. ΙΟΙ μέρες
στη φυλακή. ΙΟΖ μέρες στη φυλακή. ΙΟΞ μέρες στη φυ-
λακή. ΙΟΖ' μέρες στη φυλακή. ΙΟΣ μέρες στη φυλακή.
ΙΟΘ μέρες στη φυλακή. ΙΟΩ μέρες στη φυλακή. ΙΟΩΣ μέ-
ρες στη φυλακή. ΙΟΩΙ εκατομύρια μέρες στη φυλακή.
ΙΙΟ εκατομύρια μέρες στη φυλακή. Εκατομύρια και
δισεκατομύρια και απειρομύρια μέρες σε σκοτεινές
φυλακές... ΙΙΙ μέρες στη φυλακή, ΙΖ, ΙΞ, ΙΖΖ, ΙΖΖΖ, ΙΖΖΖΖ,
ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. Εδώ
και μία βδομάδα με πιάνουν σπασμοί τρείς φορές
την ημέρα, θέλω να δω τι θα γίνει όταν χάσω την
ψυχραιμία μου. ΙΖΖΙ μέρες στη φυλακή. Ωχ. ΙΖΖΖ μέρες
στη φυλακή. Ωχ. ΙΖΖΖ μέρες στη, ωχ, ΙΖΖΖ μέρες στη, ωχ,
φυλακή. ΙΖΖΖ μέρες, 5, 6 στη φυλακή μέρες. Ωχ. Αχ. ΙΖΖΖΖ
μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη
φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. Και ΙΖΖΖΖΖ μέρες ζωής λι-
γότερο. Γαμώ το θεό μου. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. Κιένα
βαρέλι ρούμι, κιένα βαρέλι ρούμι. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυ-
λακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. Και μετά ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη
φυλακή και ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή και η κοιλιά μου
πονάει νοιάθω σκατά και πρέπει νάναι αυτό το σκατό-
νερο ή το κωλουρασί - τα βρωμογόύρουνα. Ωχ. ΙΖΖΖΖΖ
μέρες στη φυλακή 7, 8, 9, ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. Ο περιορι-
σμός κάνει ρήμα με τον εορτασμό. Άλλα ο χορός με
αρρωσταίνει. Δε μπορώ να σκεφτώ κάτι που να με αρ-
ρωσταίνει περισσότερο. Από το χορό. Άλλά λέω βλακείες
Η φυλακή είναι χειρότερη. Χειρότερη... Ωχ. ΙΖΖΖΖΖ μέρες
στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυ-
λακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ
μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη
φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες - μακάρι να
μπορούσα να κοιμηθώ και να ξυπνήσω κάτω από ένα
δέντρο σε δυόμισυ χρόνια - ΙΖΖΖΖΖ μέρες λοιπόν. ΙΖΖΖΖΖ, 2, 3,
4, 5, 6, 7, μέρες στη φυλακή (αυτή η βδομάδα έφυγε
γρήγορα). ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή.
ΙΖΖΖΖΖ μέρες επειδή έκανα κάποιο λάθος επειδή έκανα
κάποιο λάθος στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ
μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη
φυλακή. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη φυ, ωχ, λακή. Αχ. ΙΖΖΖΖΖ μέρες στη

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΓΙΑ ΔΥΝΑΤΟΥΣ ΛΥΤΕΣ

OPIZONTIA

- 1: ένα φάντασμα πλανιέται 2: πλάνην οικτράν
3: πάνω από την ήπειρο που
4: όταν δεν χτενίζεται 5: κι όταν δεν
ψωνίζεται 6: ευαγγελίζεται
7: τίνος το τέλος;
8 - 12: τίνος το τέλος;

ΚΑΘΕΤΑ

- 1: οι φυγάδες πλημμύρισαν
2: πλατείες και σταθμούς
3: ορυζώνες και υπόγεια 4: οι κύριοι
παρήγγειλαν 5: καινούργια φράγματα
να κρατήσουν τη λάσπη μακριά 7: μα
8: απ αυτήν τη λάσπη 9: της μεγάλης φυγής
10: η επικράτειά τους θα γίνει γόνιμη
11: εκτός κιαν τους πνίξει
12: όπως και πρέπει

ΤΟ ΚΟΥΠÓΥΙ ΕÍVAI AUTÓ:

ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΟΥΠΟΝΙ

Οι αποδήμοι της Αθήνας μπορεί να πάρουν στο κουπόνι της πόλης δωρεάν εισιτήρια για το μετρό, το τρένο, τα λεωφορεία, τα βασικά μέσα μαζικής μεταφοράς. Το κουπόνι δεν έχει όρια χρήσης, διατηρείται για 12 μήνες από την αποκτησία του και δεν πρέπει να χρησιμεύεται σε λεωφορεία που δεν διαδέχεται τη μετρό γραμμή. Η πρώτη χρήση του κουπονιού στο μετρό θα γίνεται στην πλατφόρμα της γραμμής 3, στη στάση Παναγή Λαζαρίδη. Στην πλατφόρμα της γραμμής 2, στη στάση Μαρούσι, η πρώτη χρήση του κουπονιού στο μετρό θα γίνεται στην πλατφόρμα της γραμμής 3, στη στάση Μαρούσι. Οι αποδημίες στην πόλη μπορεί να γίνονται με το κουπόνι της πόλης σε όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Το κουπόνι της πόλης δεν έχει όρια χρήσης, διατηρείται για 12 μήνες από την αποκτησία του και δεν πρέπει να χρησιμεύεται σε λεωφορεία που δεν διαδέχεται τη μετρό γραμμή. Η πρώτη χρήση του κουπονιού στο μετρό θα γίνεται στην πλατφόρμα της γραμμής 3, στη στάση Παναγή Λαζαρίδη. Στην πλατφόρμα της γραμμής 2, στη στάση Μαρούσι, η πρώτη χρήση του κουπονιού στο μετρό θα γίνεται στην πλατφόρμα της γραμμής 3, στη στάση Μαρούσι. Οι αποδημίες στην πόλη μπορεί να γίνονται με το κουπόνι της πόλης σε όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

**Κόψτε (προσεκτικά) και μαζέψτε τριάντα τέτοια κουπόνια.
Θα κερδίσετε έτσι εντελώς δωρεάν
μιά ολοκαίνουργια κονσέρβα βλακείας.**

(...και μη στραβωμουσουνιάζετε που δεν κερδίζετε εγκυκλοπαίδειες, ταξίδια, σπίτια, ρούχα, αυτοκίνητα κλπ. Γιατί υπάρχουν πράγματα που σήμερα είναι άφθονα και φτηνά, αλλά αύριο θα είναι σπάνια και πανάκριβα. Θυμηθείτε τί έγινε με τον αέρα και το νερό...)

**Γι' αυτό λοιπόν, σήμερα κιόλας
ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΤΕ
ΚΟΝΣΕΡΒΕΣ ΒΛΑΚΕΙΑΣ**

ΣΠΑΣΤΕ

ΤΟ

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

του μυαλού

και των

αισθήσεών σας

Ας αφήσουμε την μήτρα

της πλήξης να γενησει

τα αγρίμια των αποριών -είναι ό,τι πολυτιμότερο

μπορούμε να αποκτήσουμε...

ας κάνουμε την

καθημερινή

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

μας

πλήξη

αυτό

που

πραγματικά

είναι:

ένα

τυραννικό

κενό

που δείχνει

αντε-

κτι

χρόνου

μας.

Το εξηνταοχτώ δε γιορτάζει, ούτε δέχεται.

Το εξηνταοχτώ δεν πενθεί.

Το εξηνταοχτώ δεν είναι εδώ.

ΤΟ

"Υπάρχει ένας πίνακας του Κλέε" παρατηρεί ο Β.Μπένγιαμιν "όπου απεικονίζεται ένας άγγελος, που φαίνεται έτοιμος να απομακρυνθεί από κάτι, δύο μένει προσηλωμένο το βλέμμα του. Διάπλατα τα μάτια του, ανοικτό το στόμα και τεντωμένες οι φτερούγες του. Ετσι πρέπει να είναι και ο άγγελος της ιστορίας.

Στραμμένο το πρόσωπο του προς το παρελθόν. Οπου εμφανίζεται σε εμάς μιά αλυσίδα γεγονότων διακρίνει αυτός μία και μοναδική καταστροφή, που συσσωρεύει αδιάκοπα ερείπια επί ερειπίων και τα εκοφενδούνται μπροστά στα πόδια του. Θέλει αυτός να σταθεί, να ξυπνήσει τους νεκρούς και να στήσει τα χαλάσματα..."

'68

Το εξηνταοχτώ είναι στα χαλάσματά του.

Κάπου εκεί, μπορούμε να διακρίνουμε μερικούς από εμάς, χωρίους από την μέση και κάτω, μισοθαμμένους ή μισοαναστημένους.

Τα χαλάσματα του εξηνταοχτώ βρίσκονται παντού, οποιοσδήποτε μπορεί να είναι μέχρι τη μέση ή μέχρι το λαιμό σαυτά - μα κανένας μας δεν έχει, ούτε πρόκειται να έχει την τύχη του άγγελου της ιστορίας: δύο αυτός ακουμπάει τα πόδια του εμείς παιδευόμαστε. Κι δύο αυτός προσηλώνει το βλέμμα του εμείς αιμοραγούμε.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ

Τα χαλάσματα του εξηνταοχτώ τα κληρονομήσαμε -αλλά κανείς δεν φαίνεται να ξέρει αν εκεί, ανάμεσα στα μπάζα, θα βρεθεί κάτι πολύτιμο.. Κανείς δεν ξέρει αν θα βρεθεί, ψάχνοντας, αιωρούμενος στο βάραθρο ανάμεσα στον ενεστώτα και τον παρελθόντα χρόνο. Κανείς δεν ξέρει αν θα βρεθεί, ψάχνοντας, στο λαρύγγι της μνήμης που χάσκει απειλητικά στο βάθος. Κανείς δεν ξέρει τέλος αν θα παγιδευτεί στο βούρκο του ανώφελου (εξηνταευνιά, εβδομήντα, εβδομηντατρία, εβδομηνταεφτά...) σαυτό το μίγμα απελπισίας και φόβου που σχηματίζεται παντού δύο το μέλλον έχει κατεδαφιστεί για να γίνει οικόπεδο, αεροδρόμιο ή νεκροταφείο.

ΠΙΑ ΕΔΩ

Αλλά δπως και να έχει κύριε, είτε χαθούμε είτε δχι, το εξηνταοχτώ δεν είναι πιά εδώ.

Ρώτα και τους σφετεριστές του.

(Και οι μύθοι του; Α, οι θυρώοι του μουσείου...)

ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΙΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΙΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72

υπάρχει εκείνος κι εκείνη υπάρχει αυτό το ζευγάρι που αναγωρίζει τη φωτογραφία του μαστιριώδους δυναμιτιστή στις εφημερίδες αναγνωρίζουν τον εκδότη και μπορεί να είναι ένα ζευγάρι διανοούμενων που αναμειχτικαν στο κίνημα και τις πολιτικές μια ερωτική σχέση η οποία ίσως έχει ήδη κάποια προβλήματα εξαιτίας του φεμινισμού που ανέτειλε εκείνα τα χρόνια ένα ζευγάρι που από καιρό ήσερε τον εκδότη και τον συναντούσε κατα διαστήματα στην ημιπαρανομία του των τελευταίων χρόνων βλέποντας τις εφημερίδες και εύλογα ακαστατώνονται και αυτή η αναστάτωση πυροδοτεί τα προσωπικά τους προβλήματα δημιουργεί μά κρίση την κάνει να εκραγεί

ναι μα κοίτα αυτή την ιστορία του φεμινισμού δεν μπορούμε να τη χειριστούμε τόσο κοινότοπα δεν μπορούμε να σχηματιστούμε έτοι κι έπειτα εκείνη η σκηνή με τη συζήτηση που φιλοδοξεί να είναι μια απόπειρα ανάλυσής της μου φαίνεται υπερβολική προφανής με εκνευρίζει για να πω την αλθεία μ, αυτήν πην δικαιολογία περί γυναικείου αλυτρωτισμού περί εξέγερσης ότι εκείνη δεν αντέχει πιά τον αντρικόσυγχρονο μα ελάτε τώρα είναι υπερβολικά γενικό και ανώφελο δεν μπορεί να αναλύσει έναν χαρακτήρα το να μιλάμε για φεμινισμό τώρα είναι μια δικαιολογία εκ των υστέρων εκώ τα προβλήματα ο, ένα τέτοιο ζευγάρι δηλαδή ανάμεσα σε δύο αυθόρυβους όπως ήμασταν κι εμείς τότε καὶ το γιατί διαλένται αυτή η σχέση πρέπει να τα δού πυρκαϊά ξέσπασε σήμερα το πάνω στο γενοδοτεί "πεκίνο" το πέκινο της κινέτης πρωτεύουσας οι φύλων απλώθηκαν σε μια περίοδο ακαόπιτη εδώ και μερική εβδομάδες λόγω επισκεψών πειραιών είναι ένα ασθενόφροδο που οποίο άσω μαθεύθηκε μετέφερε στα νοσοκομεία δύο εργάτες που κοντάνων να πέθουν ασθενήσια από τον καπού το Γενοδοτεί "Πεκίνο" βρίσκεται σε μια εγκάρια μεράκι αστράφη που περνά από το κέντρο της πόλης την Ταϊβ Ζίε κοντά στην πλατεία Τίεν Αν Μεν εκεί διαμένουν κυρίως ξένοις αντίθετοι επιστημονικού φιλοτέχνευμενοι την κινεζική κιβέδρουνης διπλωματικού σπουδών δε τουρίστες εκεί επίσης είχαν καταλύσει τις προσγεύμενες μέρες οι Αυερικανοί Μεριδοί πάνθερες που είχαν έρθει να επισκεφθούν πιλογές που δεν διαδραματίζονταν στο δικό της πεδίο οι κανόνες του πατιχνιδιού πις έιχαν επιβιβληθεί επομένως τα πάντα ήταν μόνο βία για την οποία ένοιωθε τώρα ότι έπρεπε οπωσδήποτε να εξεγερθεί αμετάκλητα και οριστικά ωστόσο για λόγους ασφαλίες αποφασίζουν ότι εκείνη τη νύχτα πρέπει να πηράσουν αλλού κι εκεί θα συναντήσουν άλλα άτομα που έχουν πάει εκεί επίσης για να περάσουν τη νύχτα μακριά από τα οπίτια τους για λόγους ασφαλείας που βρίσκονται επομένως οι οι δια κατάσταση και σε οι διά τέτοια κατάσταση δεν πας επισκεψη να φλαμμήσεις και να κοκορευτείς σ' ένα σαλόνι σαν να ,σαν σε φιλμ του Σκόλα διότι εκείνη τη νύχτα υπήρχε κόσμος που το ,σκαζε κόσμος που κρυβόταν κόσμος που έπαιρνε προφυλάξεις κι έβγαινε στην παρανομία κι έπειτα υπάρχει το βασικό στοιχείο ότι για δύο αυτά τα άτομα ο θάνατος του εκδότη συμβολίζει κάτι σημαντικό που τους υποχρεώνει ν, αρχίσουν να αμφισβητούν τους εμποδίους τους να κάνουν επιλογές

ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙ

λοιπόν έχουμε το ζευγάρι που είδαμε μετά είναι ο δημοκράτης ένας δημοσιογράφος και ο δικηγόρος καλύτερα δημοσιογράφος διότι έχουμε και το πρόβλημα του Τύπου να βάλουμε γνωίκα υποστρίζει την μπούψη ότι ο εκδότης δολοφονήθηκε έπειτα έχουμε τον κομισιονίστη του αντέρτη το ζήτημα της προδομής ήτης αυτοστολής είναι ο μεγαλύτερος απ', όλους αυτώς και η γνωίκα του ένα τατιαστό ζευγάρι οι οικοδεσπότες κι έπειτα έχουμε το νεαρό άτομο του ιδιαίτερου εκδότη έναν εικοσάρη δεκαοχτάρη δυνάτο ωραίο ξαθό που έρχεται σε συγκρουση με όλους και σην δεκατία του '70 θα καταλήξει στον ένοπλο αγώνα έχουμε ύστερα ένα άτομο λίγο αντιπαθητικό έναν πρεσβύτερο του φολτητικού κινήματος όλο επιφάνεις κι εξυπακούσμους που παριστάνει τον σπουδαίο υποστρόφει τη δημοσιογράφο που έχει φέρει πιν προκήρυξη των δημοκρατικών που λέει ότι ο εκδότης δολοφονήθηκε και έχει ήδη μεταδοθεί από την πηλεράση

Ο ξανθός νεαρός είναι οκόμια πιο θυμωμένος από μένα με τον πρεσβύτερο και τη στογρόφο εμένις ισχυρίζομασταν ότι είναι μά απάτη μεγαλύτερη από κάθε άλλη που ο κάδων του ποδοσφαιριού δεν γνωρίζει λεπτό αι ανέποστη μπορεί να γεννήσει απάτη αι ανέσθια ενώ όλοι περιένονταν να ξεκινήσουν η έρευνα που διέταξε ο Φράνκη παναγιότης φράσης συναρπάζει την μέση του καυπιστούτερ όχι πλέον εθραύσθει αι πεποίησης στους ανθερους υπεύθυνους της Επανάστασης οριστονόδιας σε σημείο που να μπορούνε να θεωρήσουν δέβατον αυτήν την κατανούσα από τη προσέξειν κανένα πιθανό ή λύκο που θεωρείται ζωσε να κάνει τις κάνεις του Καπητώνα να καλύπτουν αλλά η λύση αυτή επιβάλλεται σημενέσθητον των υπεύθυνων από τις υποψίες και τα σκάνδαλα

Εκραγούν έξι ή εφτά ιασούρια δυναμιτίδας στα χέρια και τα μπορούσαν να αποδείξεις την πάση περιπτώσει ήταν στοιχεία που θα μπορούσαν να αποσκοπούν μόνο στο να θεωρηθεί τρελάς ή απειλές απαντούμασμε ότι όλες αυτές οι αποδείξεις μπορούσαν κάλλιστα να στηθούν και να ξαναστηθούν μα το ζήτημα δεν ήταν αυτό ήταν πολιτικό και οι λόγοι ήταν πολιτικοί που εκείνοι και οι προοδευτικοί δημοκράτες δεν μπορούσαν να διαρκεία παρόντος οκτώμην σημείου διαστηρίσης δεν ήθελαν να δεχτούν ότι ο εκδότης δολοφονήθηκε σημείου παράνυπτης δεν μπορούσαν να διαρκεία παρόντος δεν ήταν οι ίδιοι ήταν στην παρανοία διότι αυτά ήταν για σας εξ ορισμού που τα κάνουν οι φασίστες και οι μαστικές υπηρεσίες οι πράκτορες της CIA δεν ήταν πράγματα που θα μπορούσαν να κάνουν οι σύντροφοι

ΛΑΝΟ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕ

Κι αν παραδέχονται ότι τα κάνουν τους λέγαμε αυτό θα σημανεί για σας ότι χάνεται η αθωότητα του κινήματος η αθωότητα που εσείς οι δημοκρατικοί επιλυνόσατε για να μη πρέσετε να μείνετε στο πλευρό του κινήματος δηλαδή ότι κι εσείς χάνετε τη δική σας αθωότητα τα καθαρά σας χέρια αποκτούν έναν παραπάνω λεκέ αυφιβολίας διότι η αθωότητα την οποία προβάλλετε μετά τα γεγονότα έγιναν πάντα μιά εκδοχή εκ των υστέρων είναι ένα πατιχνίδιο που εσείς σήνετε ίσως αυτάρευτοα καί επειδή ξέρετε ότι κάπου υπάρχει και λίγο μαστηριο άιμας πώρα ένα γεγονός τόσο απροκάλυπτο όταν ένας στρατευμένος στην πόλη της Κάνοντας κάτι ήγια το οποίο εσείς μιάτε ψιθυριστά κι αυτάρεσκα ας κάνει να πάθετε ένα τέτοιο σοκ που αναγκάζεσθε αμέως να μυθοποιήσετε του άνθρωπο και όλη την ιστορία για να μεταμφάσετε το νίπτω τας χείρας μου σε ιδεολογία της αθωόπτητας λέγουμε ευτελός και πιό ξαναμηνύοντας

ας μην ξεχάνει ότι η συμμαχία σας με το κίνημα δημοιουργήθηκε πριν από τρία χρό-
να όταν οι οφαγές της εξουσίας γένυνσαν αυτό το πλατύ κίνημα που κοινής γνώμης
απορρόφησε της δημοκρατικής και πεφωτισμένης αστικής τάξης δημοσιογράφους
μερικαναλούτες δικηγόρους και εκει μέσα συγκεντρώθηκαν κι όλα τα ρεύ-
ματα του στρατευμένου αυτιφαστοτού η συμμαχία αυτή ανέκαθεν βασιζόταν στην προ-
απει λούνταν καταπλέζονταν χτυπιούνταν από τις πλεκτάνες του κράτους από τα επί-
λεκτα σύνδικα οπό τους φασίστες

μια αιώνιδα αγητόπολη του ελληνικού καθεστώτος παρου-
σία στην οπήθεα ενώπιον του Στρατού του Αθηναϊκού
με την κατηγορία της συναυξεσίας για τη διάτηση ανε-
τομής του καθεστώτος των υπανταραχών τα κατηγο-
ριακά διεκδικούνται δι' η μοιάση σημειεύτο
από δεκαετετές χρόνου πλευράς του Πανελλήνιου Αλεξεύ-
πολη ή νού. Κινητούς ΠΑΚ που ιδρύθηκε στην Επετειακή
από τον Ανδρέα Ματανάκην είχε σχεδιάσει διναυτι-
στικές επιθέσεις σε διάφορους περιορχές της ελληνικής
πρωτεύουσας και του αιμένα του πειραιά, όπου ήταν
αγκυροβολισμένες μονάδες από την έπονη στάδιο των Ημε-
μένων Πολεμώνων ή ανέδειξη διατάξεων καθεστώτος από τις
αιττικές υποστήριξης του ελληνικού καθεστώτος από τις

βιβλία να σημειεύετε στις διαδηλώσεις εναντίου της καταπίεσης όπου σας έτυχε να καπνούστε από δακρυγόνα και να χτυπθείτε με γκλόμπ δημας όλ', αυτά πάντα με τα χέρια καθαρά και στο δυνατά του νίπτω τας χείρας μου είναι δυνατόν να μεταφέστηκε τόσο φανερά σε δυναμιτιστή για να κάνει μιά πράξη που θα ήταν λίγο να την ονομάσουμε άφρονη; ο εκδότης δεν είχε κανένα λόγο να κακουφλαριστεί ήταν ένας ελεύθερος πολίτης και μάλιστα με πολλά μέσα γιατί λοιπόν το πλεοτό δίπλωμα και η πλαστή ταυτότητα;

Σ ΤΟΥ '72 ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72 ΚΑΠΟΥ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ - ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '72

τον αυτιφασισμό τον θεωρούμε δεδουλένο ο αυτιφασισμός δεν είναι πρόβλημα το πραγματικό πρόβλημα είναι η εσωτερική σύγκρουση της φριστεράς σ', αυτή τη δεύτερη φάση αυτή η στροφή που γίνεται μετά το θάνατο του εκδότη η επανάσταση αρχίζει να αποκεντρώνεται παντού όπου μπαίνει στο παιχνίδι ο παράγοντας της συλλογικής ένταξης αρχίζει να υποκινεί και να σημαίνει όλες τις αντιφάσεις της εξεγέρσεις τους ξεσηκωμούς όλες τις διεκδικήσεις εκεί όπου γεννιούνται και κονείς δεν άκουγε τις ερυθρές ταξιαρχίες που εφημούσαν το παλιό επαναστατικό μοντέλο πης μονολιθικής συγκεντρωτικής πολιτικής που δεν είχε καμιά σχέση με τις εξεγέρσεις με το χαμό που γινόταν τότε

εγώ νομίζω ότι εκείνη η γενιά εκείνη οι νέοι που τότε ήταν 15 ή 20 χρονών όταν καταλήγουν να κάνουν εκείνη την επλογή που αριμάζει ανάμεσα στο 71 και το 72 και που τα επόμενα χρόνια γενικεύεται στα εργοστάσια τα σχολεία τις ενορίες τις γειτονιές καταλήγουν στο να υποστούν σχεδόν μιάν συθρωπολογική μετάλλαξη δεν βρίσκω άλλον δρό μια πολιτισμική μετάλλαξη χωρίς επιστροφή από αυτό το σημείο δεν μπορείς πιά να γυρίσεις πίσω γι', αυτό λοιπόν αυτά τα άπομα αργότερα μετά το 79 που όλα τελείωνουν τρελάνονται αυτοκτονούν πέφτουν στα ναρκωτικά ακριβώς ε-

δεν μπορούν να καταλάβουν τι ακριβώς και πως συνέβη
έντρουμοι και οι δύο το βάζουν στα πόδια
ο πρώτος ο δεύτερος δηλαδή ουριάζει
δεν ακούει πιά τίποτα το αυτί του είναι προσμένο χτυπήθηκε από το
κύμα της έκρηξης έπειτα τον ξαναψυνάζει προχωρούν λίγα μέτρα
περίπου 10-15 μέτρα έπειτα γυρίζουν πίσω εκείνος ακόμα
ψυχορραγεί για λίγα λεπτά έπειτα βγάζει έναν
τελευταίο ρόγχο και δεν αισθάνεται τίποτα πιά

αυτή είναι η ιστορία μιάς ιστορίας που αφηγείται μιάν δλλη ιστορία ή μάλλον άλλες ιστορίες ή ίσως να νοιίζει ότι τις αφηγείται διότι αυτό που μπορεί να δει-
χθεί δεν μπορεί να ειπωθεί λέξει εκείνη... εινείς βρισκόμαστε εδώ και μιλάμε θυμό-
μαστε λέμε όλα αυτά τα πράγματα είμαστε εδώ μετά από τόσα χρόνια... είμαι εγώ που έγινα καθηγητής και είναι αυτή που αντίθετα έγινε τώρα δημοσιογράφος και που δεν είμαστε πιά μαζί λίγο πολύ από τότε είναι και ο ξανθός που είναι κάπως λιγό-
τερο ξανθός αλλά πάντα νέος και που κάνει κινηματογράφο ή τουλάχιστον προσπαθεί

φυλακή. I6...I..Ωχ. Στη φυλακή. Είναι φυλακή, σίγουρα.
Οι άνθρωποι μαχαίρωνονται στη φυλακή. I66 μέρες στη φυλακή και I67 μέρες στη φυλακή. I68 μέρες στη φυλακή. I69 μέρες στη φυλακή. Οπότε, ας πούμε ότι είνοσι μήνες ισοδυναμούν με 600 μέρες. 600 μέρες συν I20 ακόμα από τέσσερεις μήνες επιπλέον, μας κάνουν 720. Να το στρογγυλέψουμε στις 750... και έχουμε 750 μείον I70 μέρες που έχω κάνει, ίσον... 580 μέρες μένουν να κάνω σ' αυτή τη βραμερή φυλακή. Εκτός αν μου δώσουν χάρη για καλή διαγωγή. Αχ. Μου σηκώνεται πάλι. Ησύχασε καυλί μου δεν υπάρχει λόγος να εξαπτεσαι. I71 μέρες στη φυλακή. I72 μέρες στη φυλακή. Για περίμενε, έκανα λάθος προχτές. Τριάντα μήνες-δυόμισυ χρόνια στη φυλακή. Οχι εικοσιτέσσερεις μήνες. Τριάντα μήνες, 900 μέρες μείον τις I72 που έχω κάνει ήδη, ίσον... 728 μέρες στη φυλακή. Αχ. Ακόμα. I73 μέρες στη φυλακή. I74 μέρες στη φυλακή. I75 μέρες στη φυλακή. I76 μέρες στη φυλακή. I77 μέρες στη φυλακή. I78 μέρες στη φυλακή. I79 μέρες στη φυλακή. I80 μέρες στη φυλακή. I81 μέρες στη φυλακή. Φυλακή συν φυλακή μας κάνει μόνο φυλακή. I82, 3, 4, μέρες στη φυλακή. Χτες, σήμερα, χτες, σήμερα, χτες, σήμερα. Σήμερα. I85 μέρες στη φυλακή. I86, 7 μέρες στη φυλακή. Παίζουμε μπάλλα στην αυλή. Κλωτσάω τη μπάλλα με μανία. Σα να ήταν μπάλλα αυτό το γουρούνι ο σκατοδικαστής που μου ριξε δυόμισυ χρόνια. Δυόμισυ χρόνια φυλακή. I88, 9, 90 μέρες στη φυλακή. I91 μέρες στη φυλακή. I92 μέρες στη φυλακή. I93 μέρες στη φυλακή. I94 μέρες στη φυλακή. I95 μέρες στη φυλακή. Δε μπορώ να κοιμηθώ. Τα μάτια μου είναι κόκκινα. Ακόμα και όταν δεν έχω διαβάσει. Το διάβασμα με αρρωσταίνει. Έχω ένα τόνο βιβλία εδω πέρα. Άλλα το διάβασμα με αρρωσταίνει. I95 μέρες στη φυλακή. I96 μέρες στη φυλακή. I97 μέρες. I98. I99. 200 μέρες στη φυλακή. Γιούχου, ας πιούμε ένα ποτό. Οταν βτώ από δωθα πάω να μείνω σένα από τα δακτυλίδια του κρόνου για να μη μου ξανασπάσει κανείς ΤΑΡΧΙΔΙΑ:::201 μέρες στη φυλακή. 202 μέρες στη φυλακή. 203 μέρες στη φυλακή. 204 μέρες στη φυλακή και πάει λέγοντας. 205 μέρες στη φυλακή. 206 μέρες στη φυλακή. 207 μέρες στη φυλακή. 208 μέρες στη φυλακή. Και 209 μέρες στη φυλακή. προχτές, τη 206η μέρα μου στη φυλακή ήταν τα γενέθλια μου... ΓΑΜΩ... 210 μέρες στη φυλακή. Σε μισώ. 211 μέρες στη φυλακή. 212 μέρες στη φυλακή. Πως θα είναι τα πράγματα όταν βγώ; Κανονικά; 213 μέρες στη φυλακή. Πούστεφα. Χτες πηδήχτηκα μένα τύπο. Πρώτα τον πήρα-μετάτου τον έριξα. Δεν μπορώ να μαλακίζομαι άλλο, έχω μπουχτήσει. Είναι πιτσιρικάς. 214, 15, 16, 17, 18, 19, 220 μέρες στη φυλακή. Ωχ. 221 μέρες στη φυλακή. 222 μέρες στη φυλακή. 223 μέρες στη φυλακή. 224 μέρες στη φυλακή. 225 μέρες στη φυλακή. 226 μέρες στη φυλακή. Σήμερα ήρθαν κάτι και νούργιοι. Τρείς για ένοπλη ληστεία. Ενας για φόνο. Και ένας πορτοφολάς. 227 μέρες στη φυλακή. 228 μέρες στη φυλακή. 229 μέρες στη φυλακή. 230, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ. 240 μέρες στη φυλακή. Οκτώ μήνες. Σήμερα είδα την Τάνια. Είχε έρθει πάλι πριν ένα μήνα. Ο τρόπος που με κοιτάει είναι διαφορετικός από πριν.. Φοβάμαι ότι δεν με αγαπάει πια.

Βιαστικές εκτιμήσεις προσπαθούν να μπαλώσουν

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤ

*Ωστόσο οι ανησυχίες παραμένουν καθώς οι αποθέσεις
και τα μέτρα θα χρειαστούν χρόνο που ίσων*

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗ ΜΑΣ

την αρχική έκπληξη
ΑΣΗ;
τούμενες έρευνες
δεν υπάρχει.

Μέχρι χτές όλοι μιλούσαν γι' αυτό το μέρος με τα καλύτερα λόγια. Μέχρι χτές αντός ο τόπος ήταν ενολογημένος. Μέχρι χτές, εδώ, ήταν ό,τι καλύτερο μπόρεσαν να φτιάξουν οι άνθρωποι: η χώρα της διαφάνειας, η αυτοκρατορία των "τρόπων να το βλέπεις". Προϋπόθεση ή αποτέλεσμα (αδιάφορο) μιας δυναμικής βιομηχανίας κανόνων-για-τις-αισθήσεις, και κυρίως πραγμάτων ή καταστάσεων φτιαγμένων για-να-βλέπονται... αυτό το μέρος ήταν εδώ.

Το να κατέχει, εδώ, ο καθένας έναν ή περισσότερους "τρόπους να το βλέπει" ήταν ο καλύτερος (πιό σωστά: ο μοναδικός) "τρόπος για να είναι". Να είναι μέτοχος μιας δημοκρατίας που όλοι την υμνούσαν για την κρυστάλλινη διαύγειά της. Το να εφευρίσκονται καινούργιοι "τρόποι να το βλέπεις" ήταν, εδώ, το αλάτι της καθημερινότητας, υφάδι της κοινωνικής προόδου, ξέσπασμα του σφρίγηλού δυναμισμού των ανθρώπων... Το να μην υπάρχει τίποτα απρόσιτο σε "τρόπους να το δείς" ήταν η ψήφιση, το τριανταεξι κόμμα κάτι της κοινωνικής θερμοκρασίας. Όλα αυτά μέχρι χτές.

Μέχρι χτές όλα ήταν γνωστά, σχεδόν με προκλητικό τρόπο, ακόμα και οι απαγορεύσεις, ειδικά αυτές. "Αγνωστο" ονομαζόταν ό,τι δεν είχε ακόμα εφευρεθεί. Μικρές δυναμικές μονάδες και ιωτιτούτα φρόντιζαν να ανανεώνουν το ενδιαφέρον γι' αυτό ακριβώς το "άγνωστο" με μικρο-εφευρέσεις που γίνονταν χαρωπά δεκτές, καθώς δεν ήταν παρά εξελίξεις γνωστών ήδη τύπων και, κυρίως, προθέσεων. Τοπικοί ανταγωνισμοί δημιουργούσαν βέβαια κάποτε - κάποτε πληθωρισμούς, εντάσεις, νευρικότητα... Άλλα και γιαντά υπήρχαν πάντα αρκετοί "τρόποι να το δείς", πιστοί στην βελτίωση των κοινών...

Όλα αυτά μέχρι χτές το μεσημέρι. Γιατί από το απόγευμα και μετά ένα άχρωμο, εντελώς αόρατο σύννεφο αμφιβολίας πλανιέται πάνω από τα παχιά σύννεφα σκόνης -στις άφησε πίσω του το πέρασμα εκείνων που οι χαρούμενοι πολίτες αυτής της χώρας προτιμούσαν να αγνοούν...

Οι πρώτες επίσημες ανακοινώσεις μιλούσαν για τυφλούς. Άλλα τι ακριβώς σήμαινε αυτή η λέξη εδώ, και ποιές, σ' αλήθεια, απρόβλεπτες θύελλες θα μπορούσε ν' απελευθερώσει μιά τέτοια (ειλικρινής ίσως, μα άστοχη) διαπίστωση;

Υστέρα τα κυβερνητικά ανακοινωθέντα φάνηκαν προσεκτικότερα: μιλούσαν για τυφλή βία. Ήταν, είπαν, μιά αναίτια εξέγερση.

Εξέγερση; Ήταν, είναι, αυτός ο καλύτερος "τρόπος για να δουν" οι αρχές εκαποντάδες στην αρχή και χιλιάδες ύστερα δάκτυλα να αγγίζουν, να χαϊδεύουν, να παιπατεύουν, χιλιάδες παλάμες να σφίγγουν και να σπάνε; Χιλιάδες γλώσσες να γλύφουν, να λουάνουν, χιλιάδες χειλή να γεύονται, χιλιάδες σαγόνια να δαγκώνουν; Χιλιάδες μπράτσα να σηκώνουν και να ρίχνουν, να ξαναστρώνουν και να ξαναφύγουν; Χιλιάδες ώμους να σπρώχνουν, να τραβάνε, να κρατάνε; Χιλιάδες μύτες να μυρίζουν; Χιλιάδες στομάχια να ρεύνονται και χιλιάδες κοιλιές να χορεύουν; Χιλιάδες θώρακες να φουσκώνουν και να ξεφουσκώνουν ανασάνοντας πότε λαχανιασμένα και πότε γελάντας; Χιλιάδες μηρούς να ανεβοκατεβάζουν χιλιάδες γάμπες προς χιλιάδες κατευθύνσεις; Χιλιάδες πατούσες να σκαρφαλώνουν, να πατάνε, να χορεύουν, να περπατάνε, να τρέχουν, να κλωτσάνε, να αναποδογυρίζουν τα πάντα; Αυτά είναι μιά εξέγερση;

Ενα πρόχειρο συμβούλιο διανοούμενων διατύπωσε αργά την νύχτα, και ενώ αυτή η "εξέγερση" βρισκόταν σε εξέλιξη, ένα πιό κατατοπιστικό, αν και συνοπτικό, σχέδιο για-να-δούμε-τα-πράγματα.

Σύμφωνα με την άποψή τους αυτό που συνέβει ήταν μιά απότομη, μικρής διάρκειας, και πάντως μειοψηφική (εντυχώς, είπαν...) επιστροφή στην παιδική ηλικία. Μιά, είπαν, ανάποδη κίνηση στον χρόνο, που τάισε το πνεύμα φιλήσυνχων κατά τα άλλα πολιτών με την πρωτόγονη βαρβαρότητα αλλά και αφέλεια των παιδικών παιχνιδιών. Μοντέλα συμπλεοφοράς του τύπου "ανοίγω την κούκλα μου για να βρώ τί έχει μέσα", "μασάω τα στρατιωτάκια μου γιατί μου αρέσει η γεύση τους", ή ακόμα και "μπαίνω στο τραίνάκι μου και φεύγω" επιστρατεύτηκαν από τους

ειδικούς για να αποδείξουν πως αυτό που συνέβαινε ήταν "αναπαράσταση της παιδικής ηλικίας". Παλιμπαδισμός δηλαδή, αυθόρυμητος ή (λιγότερο πιθανό) οργανωμένος, άγνωστο από ποιούς..

Ξέχωρα από τους προσεκτικά διατυπωμένους υπαντιγμούς που μιά τετοια άποψη αφήνει για μυστηριώδεις υποκινητές (μυστήριο στη χώρα της διαφάνειας;) το βέβαιο είναι πως αυτός ο "τρόπος να το δείς" προβλήθηκε εκτενώς από τα μεταμεσονύχτια δελτία ειδήσεων για να καθησυχάσει την ταραγμένη κοινή γνώμη, επιβεβαιώνοντάς της πως υπάρχουν και για την συγκεκριμένη περίπτωση "τρόποι να το δεί". Άλλα πως θα μπορούσε να εξηγηθεί στα σοβαρά η μέχρι ευλάβειας προσήλωση των "εξεγερμένων" ή των "παλιμπαίδων" στο να αφήσουν πίσω τους σκόνη;!

Γιατί πράγματι: μιά τεράστια έκταση στο κέντρο της πρωτεύουσας (και δύο ακόμα μεγάλων πόλεων) της διάφανειας έγινε κυριολεκτικά σκόνη!!! Αυτά τα χιλιάδες παθιασμένα δάκτυλα, στόματα, πόδια, χέρια, λαρύγγια, ρουθούνια, δεν σταμάτησαν να δουλεύουν μέσα σε αυτόν τον πυρετό της καταστροφής παρά μόνο όταν σιγουρεύτηκαν για την κατάσταση των πραγμάτων. Μόνο όταν σιγουρεύτηκαν δηλαδή πως παντού υπάρχει η ίδια γεύση (γεύση ξενού ιδρώτα), η ίδια αφή (αφή τριμμένου γυαλιού), η ίδια μυρούνδια (μυρούνδια μουύχλας) και ο ίδιος στερεοποιημένος ήχος, ο ήχος των πολέμων -μόνο τότε έβγαλαν ένα επινήκειο, θριαμβευτικό συριακάτο, ένα αλαλαγμό πετυχημένης εξερεύνησης, και άρχισαν να διαλύονται...

Είναι άγνωστο (τουλάχιστον για μας, τους ξένους ανταποκριτές, που δεν δεσμευόμαστε από τις μανίες των πολιτών της διαφάνειας) ποιές ανάγκες και ποιές επιθυμίες οδήγησαν σ' αυτό το ξέσπασμα που, θα το παραδεχτούμε με κάποια ξήλεια, έμοιαζε ένα ξέφρενο πανηγύρι, ή μιά το ίδιο ξέφρενη εκδίκηση των αισθήσεων. Μπορούν πάντως οι αναγνώστες μας να είναι σίγουροι πως τα σύννεφα της σκόνης που αιωρούνται από χτές εδώ έχουν προκαλέσει σε πολλούς, διεθνώς, αλλεργία.

Ετσι διάφοροι σύλλογοι καταναλωτών, καθώς και πολλές τοπικές αλλά και διεθνείς ενώσεις εμπόρων με πρωτιά τους τηλεγραφήματα ζητούν από την κυβέρνηση να πάρει άμεσα μέτρα για ακόμη περισσότερη διαφάνεια, να φίξει άπλετο φώς στην υπόθεση, ώστε να μην υπάρχει ίχνος σκιάς.

Είναι πάντως πιθανό πως αν και η επίσημη εκδοχή περί "αναπαράστασης της παιδικής ηλικίας" ικανοποεί προς το παρόν την αγωνία παρόμοιων οργανώσεων, ίσως έχει τελικά αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που περιμένουν οι εμπνευστές της. Μπορεί δηλαδή να γενικευτεί αντί να περιοριστεί αυτό που η ψυχιατρική βιβλιογραφία του περασμένου αιώνα ονομάζει "αμόκ της ανακάλυψης", μιά επιδημία που ταλαιπώησε παλιότερα καθεστώτα, αλλά θεωριόταν, μέχρι χτές, εξαφανισμένη αρρώστια.

Λίγα λεπτά πριν την έκδοση της εφημερίδας, άγνωστος που δήλωσε ποιητής έστελε στο κεντρικό φαξ των γραφείων μας το πιό κάτω μήνυμα:

"Ξαναφέραμε τα πράγματα στην αρχική τους κατάσταση. Δισεκατομύρια κόκκοι αλήθειας λικνίζονται τρυφερά στο πρωϊνό: είναι ο κόσμος. Μιά νύχτα ήταν αρκετή για να τα καταφέρουμε. Μια ακόμα νύχτα μας αρκεί για να ξαναδώσουμε νόημα και μορφές. Άλλα τώρα τέρμα τα αστεία: οι γεύσεις θα είναι γλώσσας δίπλα σε γλώσσα. Οι μυρωδιές θα είναι από ξυπνήματα κάτω απ' τον ήλιο. Οι υφές θα είναι από ξαφνιάσματα κι' εκπλήξεις. Οι ήχοι θα είναι από δώρα. Και 'μεις, δισεκατομύρια καβαλλάρηδες δισεκατομύριων στιγμών θα βγούμε από την κόλαση, και θα 'μαστε εκεί. Κανείς δεν θα λείπει...."

οι στίχοι του STILL LIFE είναι του P. HAMMIL-
το "μιά μέρα στη φυλακή" είναι σημειώσεις πο-
λιτικού κρατούμενου στα τέλη του '70 -το σχέ-
διο στις σελίδες 10-11 είναι χαρακτικό του R.
VESPIGNANI -το "μέρες του '72 στο Μιλάνο" εί-
ναι κολλάζ αποσπασμάτων από το Ο ΕΚΔΟΤΗΣ του
N. Μπαλλεστρίνι -το κείμενο των δεξιών σελί-
δων στο "τέλος του παιχνιδιού" είναι αποσπά-
σματα από το ομώνυμο έργο του Σ. Μπέκετ -τις
εικόνες στο "τέλος του παιχνιδιού" τις έκανε
η Στ.